

Zaaknummer 2013-T978 (1)

27 juni 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

de heer ,
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur mr. T.W.H.M. Weller.

1. De procedure

Op 14 maart 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde zuster
De KLAC heeft de overste van de congregatie van de zusters van Barmhartigheid te Maastricht geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mr. T.W.H.M. Weller heeft bij brief van 25 maart 2014 (ingekomen op 26 maart 2014) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 14 maart 2014.

Mr. R.P. Baetens heeft bij brief van 28 maart 2014 (ingekomen 31 maart 2014) namens aangeklaagde gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 16 mei 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich – kort weergegeven – op het standpunt dat de KLAC in haar advies van 14 maart 2014 ten onrechte tot haar oordeel is gekomen dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Namens klager heeft mr. Baetens daartoe aangevoerd:

- a) Klager maakt bezwaar tegen de toevoeging door de KLAC dat het seksueel misbruik door aangeklaagde enkel op de slaapzaal zou hebben plaatsgevonden. Klager geeft aan dat hij dat niet heeft gezegd, noch geschreven en evenmin is dat door zijn raadsman gesteld.
- b) Klager maakt bezwaar tegen de overweging onder punt 5.3 van het advies van 14 maart 2014 voor zover dit het tweede onderdeel van de klacht betreft. De KLAC gaat in deze overweging door met de onjuiste veronderstelling dat, indien aangeklaagde geen vaste taak op de jongensslaapzaal had, zij aldaar ook geen misbruik kan hebben gepleegd en klager zich in de persoon van aangeklaagde mogelijk vergist kan hebben.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer overweegt voorts ten aanzien van hetgeen namens klager is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van punt a)

Door de KLAC is in haar advies van 14 maart 2014 onder punt 5.2 overwogen:

“...
...

Klager heeft gesteld dat hij:

2. *door aangeklaagde met enige regelmaat boven dan wel onder de broek in zijn blote geslachtsdeel werd geknepen op de slaapzaal om te voelen of hij wellicht in zijn bed had geplast.*

...”

De bijzondere kamer stelt vast dat, uit het klaagschrift of de zittingsaantekening van de zitting van 13 februari 2014, niet naar voren komt dat klager heeft gesteld dat het seksueel misbruik enkel op de slaapzaal zou hebben plaatsgevonden. Klager stelt juist dat het knijpen in zijn geslachtsdeel ook buiten de slaapzaal heeft plaatsgevonden.

De bijzondere kamer is van oordeel dat uit het advies van 14 maart 2014 niet blijkt dat de KLAC in haar beoordeling het knijpen in het geslachtsdeel buiten de slaapzaal ook heeft meegenomen.

De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat in dit geval de KLAC niet in redelijkheid tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer zal reeds om deze reden het bezwaar gegrond verklaren. Hierbij merk de bijzondere kamer met nadruk op dat de nieuwe kamer (in een andere samenstelling) later oordelend over de klacht zich een eigen en zelfstandig oordeel zal vormen over de aannemelijkheid van de door klager gestelde feiten.

Ten aanzien van punt b)

De bijzondere kamer is van oordeel dat dit punt thans buiten beschouwing kan worden gelaten nu het bezwaar reeds om hetgeen onder punt a) is aangevoerd gegrond is verklaard.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar gegrond,
- bepaalt dat de zaak opnieuw wordt behandeld door een kamer in een andere samenstelling dan de kamer die het advies heeft gegeven waartegen het bezwaar was gericht;
- bepaalt dat het dossier, zonder het advies van 14 maart 2014, in handen wordt gesteld van de voorzitter van de nieuwe kamer.

Deze beslissing is gegeven op 27 juni 2014 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas en mr. G.A.M. Stevens, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.